

Chương 251: Đe Doạ Âm Sát (4) - Thông Tin

(Số từ: 5190)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

12:40 PM 18/05/2023

Họ quyết định đóng cửa Orbis Class, nhưng tất nhiên là quá trình này mất nhiều thời gian.

Những sinh viên nộp đơn rút khỏi cơ sở như một hình thức hành động tập thể dường như đã bị trục xuất khỏi Temple vì làm xấu mặt trường, tuy nhiên, những sinh viên kiềm chế những hành động như vậy sẽ ở lại Temple và được phân công đến các lớp khác.

Theo những gì tôi biết, những sinh viên năm nhất đang sống trong trụ sở chính sau khi họ được triệu tập đến đó để bảo vệ họ khỏi sự trả thù của senpai.

Cả Senpai và Kouhai đều đang bị điều tra, vì vậy những senpai sẽ sống trong ký túc xá của Orbis Class.

Nếu Oscar thực sự đã rút lui, tôi tự hỏi liệu tôi có phải đến Cung điện Hoàng gia, để gặp anh ấy không. Bỏ qua việc tôi có thể hay không thể đến đó, tôi khá chắc chắn rằng Oscar đã không bỏ học.

...Và rằng anh ấy cũng sẽ không bị trừng phạt.
Nhìn cách Oscar làm mọi việc, tôi không nghĩ rằng anh ấy thực sự đã từng trực tiếp ra tay với Kouhai của mình.

Không đời nào anh ta, người cẩn thận bắt nạt Kouhai một cách gián tiếp và thể hiện những lời lăng mạ của mình một cách vòng vo, lại tham gia vào một việc như hành động tập thể để công khai chống lại ai đó. Ngay cả khi Oscar là một thành viên xa xôi của Hoàng gia, anh ta sẽ không làm điều gì đó như vậy.

Tôi rời ký túc xá Royal Class như thể tôi đang tiến hành một hoạt động bí mật.

Nếu tôi định làm gì đó một mình, tôi chắc chắn sẽ có rất nhiều người muốn ngăn cản tôi.

Tuy nhiên, chẳng phải tôi nên dọn dẹp đống shit do chính mình gây ra sao?

Hơn nữa, tôi không thực sự đi một mình.

Tôi di chuyển trong khi để mắt đến Sarkegar trong hình dạng một con chim sẻ, nó bay xung quanh, theo tôi trong khi thích nghi với tốc độ của tôi, ngồi trên cành cây và quan sát tôi.

Nếu mọi thứ có vẻ trở nên nghiêm trọng, Sarkegar sẽ xông vào. Tôi thực sự không biết mình sẽ viện cớ gì cho cô ấy nếu điều đó xảy ra, nhưng cô ấy là bảo hiểm của tôi.

Dù bằng cách nào, nó sẽ tốt hơn nhiều so với chết.

Nếu Oscar giết tôi ở giữa Temple, đầu của anh ấy cũng sẽ bay theo, vì vậy có lẽ anh ấy sẽ không thử làm điều đó.

Tôi chỉ đến thăm Orbis Class một lần, nhưng nó sắp đóng cửa.

Vào thời điểm đó, chẳng phải tôi giống như một con quái vật đi đến đâu cũng mang đến tai họa hay sao? Chà, ý tôi là, vì tôi là Hoàng tử quý, điều đó đáng lẽ phải đúng.

Cuối cùng, không sinh viên nào trong Orbis Class thiện cảm với tôi.

Có ổn không khi xuất hiện ở đó? Oscar không phải là vấn đề duy nhất. Tôi có thể bị người khác đâm phải không?

Tôi nên giữ cảnh giác của tôi cho bây giờ.

***

Ký túc xá Orbis Class được chỉ định là khu vực được kiểm soát. Ký túc xá của Royal Class là nơi không phải ai cũng có thể vào được, và điều tương tự cũng đúng với Orbis Class.

Tuy nhiên, vì nó đã trở thành một khu vực được kiểm soát, nên lính canh đã được triển khai ở mọi lối vào 24/7. Tất nhiên, tôi không thể vào như thế.

Thỉnh thoảng tôi có thể thấy một số người rời khỏi ký túc xá với vali.

Họ hẳn là những senpai đã nộp đơn rút tiền và được yêu cầu rời khỏi Temple do những hành động đó.

Không ai trong số họ trông rất hạnh phúc.

Tuy nhiên, thật kỳ lạ, tôi không thể gọi những biểu hiện đó chỉ đơn giản là không vui.

Thay vì cảm thấy tồi tệ về điều đó, tôi có nên nói rằng họ dường như đã chuẩn bị cho điều gì đó không?

Biểu cảm trên khuôn mặt của các senpai Orbis Class, dường như vô cùng cứng nhắc, bằng cách nào đó tôi cảm thấy hơi lạ.

Sarkegar trông chừng tôi từ gần đó dưới hình dạng một con chim sẻ.

“Đây hiện là một khu vực được kiểm soát.”

Người bảo vệ ở lối vào bảo tôi đứng lại và chỉ vào bên trong ký túc xá.

“Tôi không có ý định đi vào, tôi chỉ muốn gặp một người. Tôi có chuyện muốn nói với họ.”

May mắn thay, người bảo vệ đã không phản ứng và hỏi tôi rằng tôi đến đó để gặp ai.

Khi tôi nói với anh ấy rằng tôi muốn gặp Oscar de Gardias, anh ấy chỉ gật đầu và cử một người bảo vệ khác vào ký túc xá.

Nó sẽ mất bao lâu?

Tôi nhìn thấy một chàng trai trẻ tóc vàng đang đi dọc hành lang, đến gần lối vào.

“...Cậu có việc gì với tôi?”

Đúng như tôi nghĩ, gã đó không bỏ học.

***

Oscar de Gardias có vẻ ngạc nhiên hơn là tức giận khi tôi đến thăm anh ấy. Có phải anh ta thực sự không liên quan đến vụ ám sát?

Khi tôi đề nghị Oscar nói chuyện với tôi, anh ấy và tôi ngồi xuống một chiếc ghế dài ở một nơi vắng vẻ gần ký túc xá vì việc ra ngoài hoàn toàn bị cấm.

Sarkegar ngồi trên cành cây gần đó và quan sát.

Lúc đó Sakegar chỉ là một con chim sẻ nhỏ dễ thương, nhưng nếu cô nổi giận, cô sẽ biến thành một con rồng.

Làm thế nào đáng tin cậy.

Trái ngược với những lo lắng của tôi, Oscar không có vẻ gì là thù địch với tôi. Tuy nhiên, tôi không thể bắt cần với anh ta được—dù sao thì anh ta cũng là một nhân vật có đôi mắt hí.

“Không phải nó khá buồn cười sao? Cậu chỉ chiến đấu một lần, nhưng kết quả là Orbis Class, vốn tự hào với lịch sử lâu đời, cuối cùng đã bị đóng cửa.”

“...Nó chẳng vui.”

“Thật sao? Tôi thấy nó khá buồn cười.”

Oscar chỉ đơn giản là cười. Tôi không biết trong lòng anh ta đang nghĩ gì, nhưng bề ngoài thì anh ta có vẻ khá vui vẻ.

Thái độ của tên đó trong cuộc họp của ban kỷ luật cũng hơi kỳ quái.

Oscar không cố gắng bào chữa cho mình, anh ấy không cố gắng đổ lỗi cho tôi, và anh ấy thậm chí còn không có vẻ gì là sốc khi Lilka Aaron thả quả bom đó, ngược lại, anh ấy có vẻ thấy tình huống này khá thú vị.

Thậm chí sau đó, Oscar dường như không giữ bất kỳ sự oán giận nào. Anh ấy có giỏi che giấu cảm xúc của mình không? Không nên có bất kỳ lý do gì để cá nhân anh ấy thích những gì đang diễn ra.

‘Cậu có sợ bị trả thù không?’

Mặc dù tôi không nói gì, nhưng anh ấy biết chính xác lý do tại sao tôi đến gặp anh ấy.

"Thật lòng là vậy."

“Đó là những lo lắng vô ích. Tất nhiên, sau sự cố đó, hầu hết sinh viên Orbis Class đều ghét cậu, và có rất nhiều người khác cũng phẫn nộ với cậu, nhưng việc họ nhúng tay vào cậu thì có ích gì? Sự thật duy nhất còn lại là họ đã làm hại bạn cùng lớp của Hoàng tử và Công chúa.”

Tại sao anh ấy tử tế nói với tôi những điều đó?

Lúc đầu, tôi lo lắng về việc đánh nhau với anh chàng đó, nhưng càng nói chuyện với anh ta, tôi càng cảm thấy kỳ lạ và kỳ lạ hơn.

“Đừng nghĩ rằng tất cả mọi người trên thế giới này đều bốc đồng như cậu.”

Tôi không thể phủ nhận lời nói của Oscar; những gì anh ấy nói là sự thật.

Ra tay với tôi là quá mạo hiểm, vì vậy sẽ không ai tấn công tôi trực tiếp.

Tuy nhiên, tôi khá chắc chắn rằng có ai đó bốc đồng xung quanh? Đủ bốc đồng để cố đâm tôi và Ellen rồi bỏ chạy!

“Chà... Đó là cách tôi nghĩ, và nếu những người khác cũng nghĩ như vậy, họ sẽ không dám động đến cậu. Chạm vào một sinh viên của một lớp học đặc biệt thì có ích gì? Tất nhiên, có một số người sẽ đủ táo bạo để đánh nhau nếu họ gặp cậu trực tiếp, vì vậy hãy cẩn thận khi gặp những sinh viên cuối cấp từ Orbis Class khi đi dạo trên Phố Chính. Đó là tất cả.”

Oscar cười toe toét và vỗ nhẹ vào má tôi.

“Đừng lo lắng và chỉ cần đi đến các lớp học của mình.”

Tại sao Oscar trông rất hạnh phúc? Vì sao anh ấy không có chút oán hận? Anh chàng đó chỉ nhìn chăm chăm vào tôi trước khi nói với tôi vài lời.

“Hừm. Nếu không có gì khác, cậu có thể đi.”

Đó là tất cả những gì Oscar nói. Anh ấy đang nghĩ gì vậy?

Tuy nhiên, chính Oscar là người đứng lên đầu tiên sau khi bảo tôi đi.

Thậm chí không có một dấu hiệu của mối quan tâm có thể nhìn thấy. Ngay cả sau khi tôi đích thân đến gặp anh ấy, tôi cũng chẳng thu được gì.

Tôi cảm thấy như anh ấy bị ám bởi một con ma hay cái gì đó. Nếu như những gì tôi nhìn thấy không sai, Oscar đối với tôi không hề có chút cảm tình nào, thậm chí còn có vẻ hơi tán thưởng.

Oscar rẽ vào một góc, sau đó một con chim sẽ đậu trên vai tôi.

“Có gì đó bốc mùi.”

*Chíp!

Như để trả lời tôi, con chim sẽ riu rít riu rít.

“Oscar và Orbis Class giống nhau. Điều này... Điều này thật quá kỳ lạ.”

Nó thật lạ.

Tuy nhiên, tôi không thể xác định chính xác điều gì là lạ về nó.

Chắc chắn rằng đã có người ra tay giết tôi vì sự cố Orbis Class.

Tuy nhiên, Oscar đã cố trấn an tôi rằng sẽ không có chuyện gì xảy ra với tôi.

Tất nhiên, rất có thể anh ta đã nói dối. Có lẽ anh ta đã làm điều gì đó như vậy để cố gắng khiến tôi mất cảnh giác trước khi đâm sau lưng tôi.

Nói với tôi rằng sẽ không có bất kỳ âm mưu ám sát nào chống lại tôi... Điều đó quá mạo hiểm.

Đúng rồi.

Lời nói của anh phải đúng.

Nhưng điều gì đã khiến Oscar thích thú đến vậy?

Tôi thấy hành vi của anh ấy cực kỳ kỳ lạ.

Việc Orbis Class đóng cửa không phải là vấn đề.

Dường như có điều gì đó đáng ngờ và đáng lo ngại xảy ra đằng sau hậu trường ngay lúc đó.

Âm mưu ám sát tôi là gì vậy? Nó thực sự chỉ là một cá nhân báo thù?

Thay vì giải quyết vấn đề, tôi cảm thấy như vấn đề trở nên phức tạp hơn.

Tuy nhiên, chắc chắn Oscar đang che giấu điều gì đó.

—Tôi có thể cảm nhận được điều đó.

“Tìm hiểu xem chuyện này là thế nào.”

-Rõ, thưa Điện hạ.

“O-oh, điều đó làm tôi ngạc nhiên đấy!”

Tôi không khỏi ngạc nhiên khi con chim sẻ trên vai tôi đột nhiên cất tiếng.

***

Có một con quỷ được gọi là Doppelganger. Vì nó là một loại yêu quái thường xuất hiện trong các câu chuyện ma và truyền thuyết, con người cũng truyền bá những câu chuyện đó cho nhau.

Doppelganger ban đầu có dân số rất nhỏ và không có nguồn gốc từ Darklands, vì vậy chúng xuất hiện thường xuyên hơn ở Nhân giới.

Chúng là một loại quỷ có thể giả dạng người khác và giả làm họ.

Doppelganger đôi khi được miêu tả là những thực thể xấu xa hoặc đơn giản là tinh nghịch.

Doppelganger chỉ có thể biến thành người khác và những kẻ đáng sợ có thể biến đổi cơ thể của họ một cách tự do.

Vì những kẻ đáng sợ như vậy hoàn toàn vượt trội so với những kẻ Doppelganger.

Nghe lén người khác là điều dễ dàng nhất trên thế giới đối với Sarkegar, người thuộc Tộc đáng sợ đó.

Trong khi biến thành một thứ có kích thước bằng con muỗi là quá nhiều, cô ta có thể biến thành một thứ có kích thước bằng con gián, và gián có thể ẩn nấp khá nhiều ở bất cứ đâu.

Sarkegar không thích biến đổi thành những dạng sống nhỏ như vậy vì một người thực sự sẽ chết

nếu họ bị giết trong khi đang biến đổi và những sinh vật như vậy có độ bền thấp.

Công việc đầu tiên mà Sarkegar chuyên làm là nghe lén.

—Thứ hai...

Đào bới bí mật.

Luôn luôn có ai đó mà mọi người tâm sự bí mật của họ.

Nếu ai đó cải trang thành một trong những sinh vật đó và cố gắng gọi ra câu trả lời từ ai đó, họ có thể dễ dàng lấy được thông tin. Tất nhiên, đó là một cách khá nguy hiểm vì nó tạo ra những kỷ niệm trong cuộc gặp gỡ và nói chuyện với ai đó mặc dù họ không thực sự gặp người đó.

Sarkegar muốn sử dụng phương pháp đầu tiên của mình, phương pháp dễ nhất.

Ông ta đã có thể xâm nhập vào Temple, nơi được bao quanh bởi nhiều rào cản.

Như vậy, thật dễ dàng để ông ta xâm nhập vào ký túc xá của Orbis Class, nơi chỉ có một số lính canh đứng trước lối vào.

Các kẻ hờ trên cửa, trong tủ quần áo...

Có nhiều nơi để ông ta ẩn náu và nhiều cách để xâm nhập.

Sarkegar bước vào ký túc xá dưới hình dạng một con chim và đi theo Oscar de Gardias. Khi mở cửa

phòng riêng, Sarkegar biến thành một con gián nhỏ, chui vào gầm cửa và ngay lập tức trốn vào khe giữa tủ quần áo và bức tường.

Ngay cả khi bị phát hiện, mỗi quan tâm duy nhất sẽ xảy ra là vấn đề vệ sinh. Không ai có thể ngờ rằng một con gián lại là gián điệp do ai đó cài cắm. Có nhiều cách để ngăn chặn và tiêu diệt ma thuật nghe trộm hoặc ma thú, nhưng Sarkegar là một thực thể sống.

* * *

Khi biến thành một con gián, Sarkegar thực sự biến thành một con gián. Ông ta chỉ là một con gián với linh hồn và trí tuệ của một kẻ đáng sợ.

Đó là bản chất của khả năng biến đổi tương đương với Ma thuật tối thượng, [Polymorph].

Thứ có thể ngăn Sarkegar nghe lén trong trạng thái đó không phải là ma thuật chống nghe trộm mà là thuốc trừ sâu.

Ngoài Cung điện Hoàng gia, Emperatos, nơi hệ thống an ninh và kết giới đã được tăng cường tối đa sau vụ bắt cóc, có rất ít nơi mà Sarkegar không thể vào.

Một trong những nơi đó là Cung điện mà Charlotte de Gardias cư trú.

May mắn thay, ký túc xá của Orbis Class, nơi có vệ sinh tốt, không có vấn đề về côn trùng, vì vậy

không có khả năng họ phun thuốc trừ sâu ở mọi nơi.

Không có lý do gì để lo lắng.

Thế là Sarkegar nằm yên trong phòng riêng của Oscar de Gardias.

Tất cả các cuộc hẹn mà phải tham dự với tư cách là Bá tước Argon Ponteus đã bị hủy bỏ, vì vậy Sarkegar không có kế hoạch nào khác cho tương lai gần. Yêu cầu của Điện hạ là ưu tiên hàng đầu.

Sarkegar ở chế độ gián leo lên tường và nhìn xuống phòng riêng của Oscar từ nóc tủ quần áo.

Có vẻ như anh ta đã đóng gói một vài vali.

Oscar không bỏ học, vì vậy nếu anh ấy được phân vào một lớp khác, anh ấy sẽ phải thu dọn đồ đạc của mình trước để chuyển đến đó.

Đó là một căn phòng mà anh ấy đã sẵn sàng rời đi, nếu không thì chẳng có gì đặc biệt về nó cả. Có vẻ như mọi thứ, bao gồm cả sách, đã được cất đi.

Oscar đang ngồi ở bàn làm việc. Sarkegar không thể nhìn thấy biểu cảm trên khuôn mặt anh ta vì Sarkegar đang nhìn xuống anh ta từ trên cao.

Oscar không viết gì cả.

Tuy nhiên, anh ta dường như đang suy nghĩ về điều gì đó với hai cánh tay khoanh lại.

Trong một thời gian khá dài...

Không có lý do gì để anh ta làm bất cứ điều gì, vì vậy anh ta chỉ ngồi yên.

Sarkegar thay đổi vị trí của mình và di chuyển đến một nơi mà ông ta có thể nhìn thấy khuôn mặt của Oscar. Nếu một con gián lọt vào tầm mắt, rõ ràng là một người sẽ cố bắt nó, vì vậy phải cẩn thận để không bị bắt.

Oscar nở một nụ cười trên môi.

Oscar dường như chỉ tiếp tục mỉm cười và suy nghĩ về điều gì đó trong suốt thời gian đó.

*Cốc cốc

Đột nhiên, có người gõ cửa.

Oscar đứng dậy và mở cửa.

"Oscar, có thư gửi đến."

"Vâng, cảm ơn."

Một nhân viên đã chuyển một lá thư cho anh ta.

Oscar mở ra và đọc. Sarkegar thay đổi vị trí một lần nữa, tăng cường thị lực và đọc nội dung bức thư từ xa.

[Điều này liên quan đến lý thuyết logarit ma thuật mà bạn đã hỏi lần trước.]

[Chúng tôi đã xem xét lý thuyết và nó hoạt động, tuy nhiên, có một số điều kiện tiên quyết cần được đáp ứng để xuất bản...]

Đối với Sarkegar, nó chứa đầy những cuộc nói chuyện về những kiến thức chuyên môn và khó hiểu. Có phải anh ấy đã trình bày một số loại câu hỏi liên quan đến chuyên ngành của mình hoặc một loại lý thuyết mới nào đó cho một viện nghiên cứu ở đâu đó và đó là câu trả lời?

Sarkegar lặng lẽ đọc nội dung bức thư.

Nó chứa đầy những thuật ngữ khó hiểu, nhưng ông ấy nhận ra rằng nội dung đó không thực sự quan trọng.

Tại sao anh chàng đó lại có vẻ mặt như vậy khi đọc bức thư chứa đầy thuật ngữ học thuật đó?

Rõ ràng là vẻ mặt của anh ấy không toát ra chút gì đó giống như sự phấn khích về mặt học thuật đối với nội dung của bức thư.

Oscar trông gần như ngây ngất, vì vậy Sarkegar có thể kết luận điều gì đó sau khi nhìn vào phản ứng không phù hợp với bức thư của Oscar.

Mặc dù không biết chi tiết nhưng ông ấy chắc chắn rằng đó là một bức thư được mã hóa.

Oscar đã trao đổi một lá thư được mã hóa với người khác.

Sarkegar nhận thấy rằng ông đã đọc một điều gì đó hoàn toàn khác với những gì bề ngoài bức thư muốn nói.

Chỉ riêng điều đó đã là một vụ thu hoạch bội thu rồi.

Sarkegar không nhìn vào bức thư - ông ấy nhìn vào chiếc phong bì.

[Người gửi – Trung tâm nghiên cứu lý thuyết ma thuật số 2 của Đế chế]

Nơi phải đi tiếp theo đã được quyết định.

Xâm nhập và thu thập thông tin tình báo...

Sarkegar chuyên về những lĩnh vực đó hơn bất kỳ ai khác.

***

Sarkegar báo cáo cho tôi những gì cô ấy đã tìm ra.

“Có vẻ như Oscar đang trao đổi tin nhắn được mã hóa với ai đó...”

“Vâng, thưa Điện hạ.”

Đó không chỉ là một giả định, Oscar thực sự đang có tâm trạng cực kỳ tốt. Thư mật mã, sinh viên bỏ học, Orbis Class đóng cửa...

Tôi có thể đưa ra một số dự đoán từ đó. Tuy nhiên, ở giai đoạn đó, chúng chỉ là suy đoán và không có gì được xác nhận.

Oscar có thực sự không liên quan gì đến vụ ám sát không?

Ý kiến cho rằng âm mưu ám sát được thực hiện bởi một nhóm lớn ngày càng trở nên chắc chắn.

Tôi cảm thấy như kế hoạch của Oscar hoàn toàn không liên quan đến tôi.

Tôi cũng cần tìm hiểu về điều đó, nhưng điều cấp bách hơn là tìm ra kẻ đang cố giết tôi.

Những kẻ tình nghi có khả năng nhất là những người bảo trợ cho các senpai của Orbis Class, những người nắm quyền từ phía họ và Oscar de Gardias. Tuy nhiên, thái độ của anh chàng đó khiến tôi muốn loại trừ anh ta.

Nó có mùi như một tổ chức. Tôi không biết loại tổ chức nào, nhưng họ đã tổ chức cuộc tẩy chay tập thể đó.

Rõ ràng là ai đó đã hướng dẫn Orbis Class, nhưng tôi không chắc mình cần phải cảm thấy lo lắng về họ.

Nếu đúng như vậy, thì [Lời khuyên của tác giả] cố gắng nói với tôi điều gì?

Tôi đã mạo hiểm gặp Oscar, và tôi phát hiện ra rằng anh ấy không thực sự quan tâm đến tôi, mặc dù tôi không thực sự nhận được bất kỳ thông tin xác thực nào.

Nếu đó là trường hợp, tôi phải đi đến cấp độ tiếp theo.

Tôi có thể xóa vô số tổ chức mạnh mẽ khỏi danh sách tinh thần của mình.

Có một người chợt nhớ đến...

Mặc dù Orbis Class hành động một cách có tổ chức, nhưng họ sẽ không bao giờ là một tổ chức đúng đắn.

Nếu anh ta có vẻ là một phần của lớp, thì đó chỉ là một sự nguy trang.

Trong số rất nhiều người có ác cảm cá nhân với tôi, ai thực sự sẽ cố giết tôi?

Mặc dù tôi không chắc liệu anh ta có đứng sau vụ việc trước đó hay không, nhưng tôi biết rằng sau này anh ta sẽ nhúng tay vào, đó là cách tôi tìm ra danh tính của anh ta.

Oscar là một trong những nhân vật tôi đã viết, nhưng anh ta chỉ là một nhân vật phản diện duy nhất, nên tôi đã quên tên anh ta. Tôi chỉ nhớ lại sau khi xem qua danh sách giáo viên.

“Một trong những giáo viên của Temple, Aaron Medera.”

“Vâng.”

Một trong những giáo viên giả kim của Temple và một nhà giả kim tích cực...

Anh chàng đó không thực sự thuộc về Orbis Class.

“Hãy thử khai thác thông tin về ông ta. Báo cáo mọi thứ tìm thấy càng sớm càng tốt.”

Ông ta là người đã sử dụng [ma thuật đen] để tăng sức mạnh cho Ender Wilton.

“Rõ, thưa Điện hạ.”

Ông ta là một Hắc pháp sư thực sự thuộc về hội ma thuật có tên là Black Order.

Lẽ ra ông ấy phải vô cùng tức giận khi phòng thí nghiệm của mình, Orbis Class, bị đóng cửa.

Vẫn có khả năng đó không phải là ông ta.

Nếu ông ta không, thì tôi có thể chuyển sang nghi phạm tiếp theo.

Rốt cuộc thì tôi đã có Sarkegar.

Sarkegar thậm chí còn không hỏi làm thế nào tôi có thể chỉ ra người đó.

Cô ấy chỉ làm những gì tôi nói.

Thật là một thuộc hạ trung thành.

Cảm thấy tốt...

***

—Đêm đó...

Bên trong Cung điện Hoàng gia Emperatos...

Cung điện mùa xuân, phòng ngủ của Công chúa...

Hoàng tộc đã ở trong tình trạng khẩn cấp một thời gian.

Rất ít người thực sự biết chi tiết, nhưng hầu hết đều có thể cảm thấy rằng bầu không khí xung quanh Hoàng gia khá bất thường.

Đó không phải là do tình hình của Orbis Class.

Mặc dù Temple là một trong những doanh nghiệp quan trọng nhất của Đế chế, nhưng cuối cùng, nó cũng chỉ là một doanh nghiệp.

Hiện tại, Hoàng gia đang gặp vấn đề nội bộ.

Có thể có một nhóm người vui mừng trước những mối quan tâm đó, nhưng cuối cùng, trong kế hoạch lớn của mọi thứ, Hoàng gia không thể để tâm đến những vấn đề bên ngoài ngay lúc đó.

“Điện hạ, bây giờ ngài phải đi ngủ rồi.”

Charlotte cười cay đắng trước những lời nói của Dyrus khi ngồi trên chiếc ghế bập bênh của mình.

“...Ta biết rằng điều này là vô nghĩa, nhưng ta dường như không thể ngủ được.”

Ngoài Dyrus, người ta quyết định rằng Saviolin Tana, thủ lĩnh của Sư đoàn 1 Hiệp sĩ Hoàng gia, Shanapell, cũng sẽ được đưa vào.

“Điện hạ có thể cảm thấy tốt hơn nếu tiếp tục cải thiện sức chịu đựng của mình.”

Ngay cả khi lắng nghe những lời của Saviolin, Charlotte vẫn ngồi yên trên chiếc ghế bập bênh, từ từ đưa cơ thể của mình trong đó.

—Nửa đêm...

Trong phòng ngủ của Công chúa không có ai ngoại trừ hai người đó.

Charlotte cứ ngồi lơ đãng trên chiếc ghế bập bênh trong Cung điện mùa xuân trống rỗng đó.

“Còn tiền bồi thường thì sao?”

“Sẽ tốt hơn nếu ngài không lo lắng về điều đó...”

“Bồi thường...”

Charlotte nhìn Saviolin Tana.

“Ta hỏi cô đã làm gì với nó.”

“...Thần đã thực hiện các biện pháp để họ không cảm thấy hối tiếc.”

“Để họ không cảm thấy hối hận...”

Charlotte lăm bắm bắt lực, lấy tay che mặt.

“Bao nhiêu tiền cho đủ để không tiếc người phải trả bằng mạng sống, thứ không thể đánh đổi bằng bất cứ thứ gì khác? Ngay từ đầu, đó có phải là thứ mà tiền bạc có thể mua được không...?”

“Điện hạ...”

Nghe những lời của Dyrus, Charlotte bỏ mặt ra khỏi tay.

Mắt phải của Công chúa bị nhuộm đen.

“Không buồn cười sao? Nói những điều này sau khi ta giết cô ta.”

Charlotte lắc đầu thật mạnh khi cô ấy nói với giọng điệu u sầu.

“Điện hạ không giết cô ta.”

“Nếu không phải ta giết, vậy là ai? Chính tay ta, bằng chính khả năng của mình, đã giết một hầu gái làm việc trong Cung điện lâu như vậy, không phải ta thì ai làm?”

Tiếp theo, Saviolin bước vào.

“Lúc đó Điện hạ đã bất tỉnh và cuối cùng đã làm điều gì đó tồi tệ trong lúc đó. Ngài thậm chí còn không nhớ chuyện gì đã xảy ra, vì vậy không thể đổ lỗi cho Điện hạ về việc đó. Mọi thứ sẽ sớm trở nên tốt hơn thôi.”

Bất chấp sự quan tâm và triển vọng đầy hy vọng của Saviolin, biểu hiện của Charlotte không được cải thiện.

Nó sẽ trở nên tốt hơn...

Làm thế quái nào cô ấy có thể tin rằng mọi thứ sẽ được cải thiện trong tình huống dường như chỉ trở nên tồi tệ đó?

Cô mất đi ý thức hết lần này đến lần khác, bị chiếm giữ bởi một sinh vật khác.

“Thần ở đây theo lệnh của Tòa án Hoàng gia trong trường hợp khẩn cấp như vậy, thưa Điện hạ. Sẽ không có gì xảy ra nữa đâu.”

Saviolin Tana ở lại Cung điện Mùa xuân vì lệnh của Hoàng đế.

Charlotte tập trung tâm trí và từ từ xoa đi sức mạnh đã tiêu thụ mắt phải của cô.

Ngay cả điều đó hầu như không làm việc nữa.

Trước sự an ủi của Saviolin, Charlotte nhìn cô ấy.

“Chỉ huy Tana, cô không cần phải nói với ta những lời dối trá như vậy.”

“ ... ”

“Cô đang ở đây để đối phó với ta trong trường hợp cần thiết.”

“Điện hạ! Một cái gì đó như thế sẽ không bao giờ xảy ra. Ngay cả khi thần phải trả giá bằng mạng sống của mình, thần sẽ không bao giờ làm điều gì đó như thế!”

Charlotte cười buồn khi nhìn thấy nước da nhợt nhạt của Saviolin.

“Ta không nói điều này vì ta đang chât vấn cô, Chỉ huy Tana.” Charlotte khẽ thì thầm, nhắm mắt lại.

“Ta yêu cầu cô đừng ngần ngại khi đến lúc.”

“ ... ”

“Cô có thể hứa với ta rằng mình sẽ không do dự không?”

Sau một lúc im lặng, Saviolin Tana trả lời.

“Thần không thể hứa với ngài điều đó. Không bao giờ.”

“ ... ”

Charlotte cười buồn và ngả người ra sau chiếc ghế bập bênh.

Cô ấy đột nhiên bắt đầu mộng du sau khi nhiệm vụ nhóm của học kỳ hai kết thúc.

Khi đứng chân trần trong hành lang của căn biệt thự đó vào lúc nửa đêm, Charlotte có cảm giác như mình đang mơ.

Mãi cho đến khi nhìn thấy Reinhardt, cô ấy mới nhận ra rằng mình không thực sự đang mơ mà là cô ấy đã di chuyển trong giấc ngủ.

Charlotte muốn tin rằng mình chỉ bị mộng du.

Tuy nhiên, khi quyết định không ở trong ký túc xá nữa, Charlotte đã hoàn toàn nhận thức được rằng mình không bị mộng du.

Mặc dù cô biết rằng mình không làm thế, nhưng cô mơ hồ muốn tin rằng đó là lý do.

Tuy nhiên, cô biết rằng đó không chỉ là một chứng rối loạn đơn giản.

Chuyện xảy ra lần trước khiến cô nhận ra rằng chuyện đang xảy ra với mình không đơn giản như vậy.

Tuy nhiên, mọi thứ sẽ ổn miễn là cô ấy không ngủ gật.

Cô sẽ không mất kiểm soát trừ khi cô ngủ thiếp đi.

Tuy nhiên, ngay cả khi cô ấy quyết định không ngủ từ đó trở đi, cơ thể của cô ấy cuối cùng sẽ bị chiếm đoạt một lần nữa.

Mỗi khi Charlotte nghĩ rằng cái chết đã gần kề, khuôn mặt của ai đó lại lướt qua mắt Charlotte.

Khuôn mặt của người khác cũng bắt đầu xuất hiện từ một thời điểm nhất định.

—Hai người đó...

Charlotte rất buồn khi không thể nói với họ về hoàn cảnh của mình.

“Tôi sợ bóng đêm,” Charlotte bắt lực lắm lắm.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading